

AKTA
23-ej KAPITUŁY
GENERALNEJ

25 czerwca – 18 lipca 2006
Turcifal - Portugalia

Oblatki Serca Jezusa
109, rue Blomet
75 015 Paryż

Paryż, 20 września 2006

Do Oblatek Zakonnych
Do Oblatek Świeckich
Do Zjednoczonych

Drodzy,

Po zakończeniu Kapituły 2006 z radością przekazuję wam owoc tego wszystkiego, co Duch Święty wzbudził w naszych sercach na najbliższe 6 lat.

Kapituła ta była wielkim doświadczeniem jedności, ponieważ po raz pierwszy obecni byli przedstawiciele naszych trzech gałęzi i po raz pierwszy wybrana została Konsulta. Proszę was o dalsze podejmowanie wysiłków w celu budowania jedności w nas samych, między nami i wokół nas.

Akta Kapituły składają się z dwóch części. Pierwsza część (kartki żółte i zielone) to Orientacje, a druga część to Rekomendacje (kartki różowe).

W pierwszej części jedną z wielkich Orientacji jest Posłannictwo. Zachęcam was do odkrycia na nowo zapału apostołskiego, którym zostaliśmy obdarzeni i do wprowadzania go w czyn w służbie życiu. Trzeba, abyśmy sobie przypominali często, że posłannictwem jest najpierw nasza jedność z Panem, z której wypływają nasze relacje z innymi, jak mówi Ludwika Teresa: „Czerpać w Bogu miłość by miłość rozdawać”.

Inna Orientacja, którą daje nam Kapituła, to Formacja w służbie posłannictwu. Formacja dotyczy członków Instytutu jak również i osób, które z nami współpracują. Każdy jest odpowiedzialny osobiście za formowanie siebie, aby jak najlepiej wypełniać otrzymaną misję.

W dziedzinie Duszpasterstwa powołań zachęcam was do uświadomienia sobie wagi tego duszpasterstwa: dotyczy ono nas wszystkich.

Tekst o „Wierności” zaprasza nas do pozostania wiernymi wezwaniu, które Pan do nas skierował oraz do zgłębiania naszej Księgi Życia, abyśmy się mogli odnowić w naszej Oblacji.

Znajdziecie również Rekomendacje Kapituły skierowane do całego Instytutu, do Wikariatu Europejskiego, do Rady Generalnej i do Konsulty.

Pod koniec Kapituły pojechaliśmy razem do Fatimy, aby zawierzyć nasz Instytut Maryi na te najbliższe 6 lat. Niech ona będzie naszą Przewodniczką w drodze, abyśmy mogli razem wprowadzać w życie to, co zostało nam dane podczas tej Kapituły. Niech wszystkie nasze plany będą skierowane do Pana za pośrednictwem Maryi, tej, która była zawsze wsłuchana w głos Ducha Świętego.

Złączona z wami w Sercu Jezusa, z serdecznymi pozdrowieniami

Julia de Sousa
Przełożona Generalna

ORIENTACJE

- NASZĄ MISJĄ JEST JEDNOCZYĆ
- CZERPAĆ W BOGU MIŁOŚĆ BY MIŁOŚĆ ROZDAWAĆ
- FORMACJA W SŁUŻBIE MISJI
- DUSZPASTERSTWO POWOŁAŃ
- WIERNOŚĆ

ORIENTACJA

- jest owocem rozeznania przeprowadzonego przez KAPITUŁĘ i decyzją podjętą przez głosowanie,
- wyznacza kierunek działania,
- wszyscy członkowie Instytutu powinni wprowadzać ją w praktykę.

NASZĄ MISJĄ JEST JEDNOCZYĆ

Uczestniczyliśmy w wydarzeniu Kościoła, które zapisze się w szczególny sposób w naszej historii: po raz pierwszy, Oblatki Zakonnice, Oblatki Świeckie i Zjednoczeni zgromadzili się razem, aby wspólnie wyznaczyć kierunek działania Instytutu na sześć najbliższych lat i aby wybrać KONSULTE, która zapewnia jedność Instytutu (Księga Życia, str. 13, nr 41).

W postawie dziękczynienia, KAPITUŁA kieruje do wszystkich członków Instytutu następujące wezwanie:

Dołączmy, w sercu świata, do tych wszystkich, którzy pragną – przekraczając podziały i prywatne interesy - budować społeczeństwo bardziej braterskie i razem z nimi

BĄDŹMY ZACZYNEM JEDNOŚCI

W wierności naszemu charyzmatowi, budujmy jedność, której źródłem i celem jest komunia Syna z Ojcem w darze Ducha Świętego.

„(...)Boską jedność wybrał sam Pan nasz Jezus Chrystus jako środek działania (...)” – Rozmowa Ludwika Teresy z Marie-Paul Maupetit

(Księga Życia, str. 172)

BYĆ ZACZYNEM JEDNOŚCI

To być **zjednoczonym z Sercem Jezusa** i przez Niego, w mocy Ducha Świętego, być **zjednoczonym z Ojcem**, od którego otrzymujemy ten dar, o który prosi dla nas Jezus w modlitwie arcykapłańskiej:

„(...) Aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy (...)”
J 17, 22

- To żyć przede wszystkim **jednością w nas**
 - Wzrastać w bliskości Pana, aby On nas przemieniał.
 - Scałać naszą osobowość poprzez nieustanne nawracanie się.
- To żyć **jednością wśród nas**, „by być znakami Królestwa” (Księga życia, str. 5, nr 7)
 - Wzmacniać miłość wzajemną w naszych wspólnotach, grupach, w Instytucie poprzez: przyjęcie, dialog, tolerancję, pojednanie
 - Otrzymywać i dawać bezinteresownie: Wymiana - Dzielenie się - Solidarność - Międzynarodowość
 - Przyjmować różnice z szacunkiem i życzliwością, jako źródło ubogacenia
 - Ożywić komunikację:
Nawiązywać więzi z wszystkimi członkami Instytutu, zwracając szczególną uwagę na dzielenie się tym, co ożywia nasze życie duchowe i apostołskie; przede wszystkim z tymi, którym odległość lub stan zdrowia utrudniają tę wymianę.
- To żyć **jednością wokół nas**
 - Zbliżyć się do osób różniących się od nas, aby postarać się lepiej je zrozumieć i móc przebyć z nimi część wspólnej drogi
 - Zaangażować się w ekumenizm i dialog międzyreligijny
 - Popierać każde działanie na rzecz pokoju
„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój(...)” Mt 5, 9
 - Przyjmować globalizację jako bogactwo, pozwalające zbliżyć się i otworzyć na drugiego człowieka w celu wspólnego budowania przyszłości

„Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i że Ty ich umiłowałeś, tak jak Mnie umiłowałeś.”

J 17, 23

„CZERPAĆ W BOGU MIŁOŚĆ BY MIŁOŚĆ ROZDAWAĆ”

Słuchając wystąpień przedstawiających rzeczywistość naszych krajów, zrozumieliśmy wyraźniej, do jakiego stopnia dzisiejszy świat jest miejscem wyjątkowo zacieklej walki pomiędzy niszczącymi człowieka siłami zła i głębokim pragnieniem życia, mobilizującym wszelkie siły dla przywrócenia zatraconej ludzkiej godności (Księga Życia, str. 6, nr 10).

Zważywszy na powagę sytuacji ogólnoswiatowej, Kapituła gorąco prosi cały Instytut o odnowę zapału apostołskiego i o skierowanie całej naszej energii **ku służbie Życiu**.

CZERPAĆ MIŁOŚĆ ZE ŹRÓDŁA, W SERCU CHRYSYTA

- Ożywiać naszą modlitwę osobistą i wspólnotową.
„Cokolwiek robię, moje działanie jest owocem modlitwy”
Ludwika Teresa
- Trwać na drodze nawrócenia
 - osobistego
 - jako Instytut
- Zachować równowagę życiową, zapewniającą jedność osoby.
„Prawdziwa kontemplacja polega na tym, by być sercem i duchem zjednoczonym z Jezusem, by mówić, działać, myśleć jak On...”. Ludwika Teresa
„Pracować nie tylko dla Boga, ale w Bogu”.
Ludwika Teresa
- Organizować czas odnowy duchowej – Oblatki Zakonnice, Oblatki Świeckie i Zjednoczeni wspólnie, w miarę możliwości. (Księga życia, str. 35, nr 54).
- Zorganizować w każdym kraju miejsce szczególne dla odnowy w duchowości Instytutu.

ROZLEWAĆ MIŁOŚĆ W SERCU ŚWIATA

- **Poprzez naszą postawę**

- Przyjmować siebie i innych jako dar Boga.
- Na każdym etapie naszego życia, dawać świadectwo radości, wewnętrznej wolności, pogody ducha, przebaczenia i.

- **Poprzez głoszenie Słowa**

- „Dać świadectwo NADZIEI”, którą żyjemy.
- Pracować „nad tym, co budzi, wzmacnia i wychowuje wiarę” (Księga Życia, str. 38, nr 68).

- **Poprzez pracę apostołską**

- Uczestniczyć w życiu Kościoła lokalnego i łączyć się z ludźmi dobrej woli w organizacjach działających na rzecz sprawiedliwości i solidarności.
- Dawać pierwszeństwo, w wyborach apostołskich, młodzieży i wszystkim tym, których warunki życia uczyniły bezbronnymi.
- Ożywione siłą bezinteresownej miłości w społeczeństwie, w którym wszystko jest sprawą zysku, Wikariaty, Regiony oraz grupy Oblatek Świeckich i Zjednoczonych, wybiorą wspólnie, biorąc pod uwagę realną rzeczywistość, będące w potrzebie sektory życia społecznego.
- Zastanowić się nad restrukturyzacją wspólnot na poziomie Oblatek Zakonnic w celu zjednoczenia sił dla lepszej służby posłanniczej.
- W prawdziwym duchu jedności, O. Świeckie i Zjednoczeni włączą się w rozeznawanie, dotyczące roli Domu Macierzystego na poziomie lokalnym i międzynarodowym.

„Małe, rozproszone węgielki nie mogą dać płomienia, ani gorąca (...), ale zebrane razem mogą wywołać wielki ogień, zdolny oświecić i rozgrzać świat”. Pani de Raffin

„Aby byli JEDNO, aby świat uwierzył, żeś Ty mnie posłał.”

J 17, 21

FORMACJA W SŁUŻBIE POSŁANNICTWU

„Uczyńcie z nich wielkie chrześcijanki”

Ludwika Teresa

Szybki rozwój obecnego świata wymaga działania kompetentnego: należy popierać rzetelną formację, aby wartości Królestwa przenikały do serca świata.

Dlatego Kapituła zwraca uwagę na konieczność dalszego wysiłku w dziedzinie formacji całkowitej (na poziomie ogólnoludzkim, teologicznym, duchowym i zawodowym) wszystkich członków Instytutu oraz świeckich współpracowników bezpośrednich lub innych osób.

Kładzie szczególny nacisk na zgłębianie duchowości Instytutu.

Formacja zawiera w sobie osobisty wysiłek w zdobywaniu kompetencji służących Posłannictwu. Wymaga ona również inicjatywy, zaangażowania, odpowiedzialności i doświadczenia w terenie.

Ciągła praktyka rozeznawania pozwoli nie ulec wpływom i nie dać się ponieść „nurtowi” świata.

Formacja pozostaje priorytetem w życiu każdej Oblatki dla posłannictwa w służbie Instytutu i Kościoła.

Wymagania formacji:

DLA CZŁONKÓW INSTYTUTU

- Formacja formaterek i formatorów dla trzech gałęzi, mająca na uwadze towarzyszenie osobom na różnych etapach formacji, rozeznawanie wezwań i zdolności każdej osoby.
- Utworzenie komisji formacyjnej, aby nadać kierunki działania. Komisja ta, składająca się z przedstawicieli trzech gałęzi, będzie mianowana przez Radę Generalną i Konsultę.

Za dostosowanie do potrzeb, wprowadzenie w życie i ocenę realizacji Ogólnego Planu Formacji pozostaną odpowiedzialne Wikarie i Regionalne.

- Zorganizowanie czasu wspólnej formacji dla trzech gałęzi.
 - Formacja do międzynarodowości i interkultuacji.
 - Nauka języków używanych w Instytucie, szczególnie języka francuskiego.
 - Szczególna rola Domu Macierzystego jako miejsca formacji.
 - Przygotowanie do ślubów wieczystych wspólne, w miarę możliwości, dla Oblatek trzech kontynentów. W tym, co dotyczy duchowości, przygotowanie to pozostaje otwarte dla Oblatek Świeckich, według ich dyspozycyjności.
- Odpowiedzialna Regionalna Zjednoczonych ustali z odpowiedzialną za formację, w jaki sposób zapewnić Zjednoczonym przygotowanie bezpośrednie do Oblacji: rekolekcje, pobyt w Domu Macierzystym.
- Formacja specjalistów w duchowości Instytutu, przełożonych wspólnot, osób podejmujących różne misje wewnątrz Instytutu.

DLA OSÓB ŚWIECKICH, A SZCZEGÓLNIE NASZYCH WSPÓŁPRACOWNIKÓW

- Wymaga ona z naszej strony, w wierności duchowi Instytutu, nieustannej troski o pomaganie innym w rozwijaniu ich możliwości i w kształtowaniu osobowości.
- Dla naszych współpracowników bezpośrednich, powinna to być formacja całkowita, zawierająca wprowadzenie do naszej duchowości, aby mogli oni ewentualnie przejąć i kontynuować, zgodnie z naszym duchem, dzieła zapoczątkowane przez Instytut.

„Kiedy rozpoczęte dzieło może utrzymać się dzięki własnym środkom, zostanie ono pozostawione przez instytucję, która zajmie się innym dziełem (...)”

Pani de Raffin (Powrót do źródeł, str.51)

DUSZPASTERSTWO POWOŁAŃ

„Chodźcie i zobaczcie” J 1, 39

Dzięki składamy Bogu:

- Za natchnienie i kreatywność okazane w Instytucie w dziedzinie Duszpasterstwa Powołań
- Za ziarna nadziei, które obecnie kiełkują w Kościele i społeczeństwie Afryki, Ameryki i Europy.
- Jesteśmy pewni, że Duch święty działa w naszym świecie, jak zaczyn w cieście, ale „jego drogi nie zawsze są naszymi drogami”.

Wzmocniona tym stwierdzeniem i tą pewnością, KAPITUŁA prosi o wytrwałe i entuzjastyczne kontynuowanie podjętych wysiłków i wzywa wszystkich członków Instytutu, aby w ciągu tych najbliższych sześciu lat propagowali różne powołania w ludzie Bożym będąc szczególnie wyczulonym na wezwania do Oblacji.

Kapituła podkreśla:

- **Znaczenie propagowania powołania chrześcijańskiego każdego ochrzczonego**
 - *„Jesteśmy wyczulone na każde powołanie w ludzie Bożym, aby pomóc mu się zrealizować.”* (Księga Życia, str. 39, nr 70)
 - Chodzi o to, aby pomóc osobom, które spotykamy, w postawieniu sobie pytania: *„Do czego Bóg mnie wzywa?”*
 - Wezwanie do świętości jest skierowane do wszystkich: *„...wszyscy wierni chrześcijanie jakiegokolwiek sytuacji życiowej oraz stanu powołani są przez Pana, na właściwej sobie drodze, do świętości doskonałej, jak i sam Ojciec jest doskonały.”* (Lumen Gentium nr 11, ostatni paragraf)

- **Znaczenie modlitwy za powołania** (Księga Życia, str. 39, nr 70)

Modlitwa skoncentrowana nie tylko na Instytucie, ale również na potrzebach całego ludu Bożego.

- **Znaczenie Duszpasterstwa Rodzin**

Spotykać się z rodzinami, towarzyszyć im w ich poszukiwaniach, przeprowadzać refleksje i rozeznawanie z małżeństwami, ponieważ rodzina jest pierwszym miejscem, w którym przekazuje się wiarę.

- **Znaczenie Duszpasterstwa młodych**

- Mieć pozytywne spojrzenie na ich świat.
- Wejść w świat młodych: spotkania, obozy, katecheza młodzieży, ruchy chrześcijańskie...
- Przyjmować ich w naszych grupach i naszych wspólnotach Oblatek.
- Proponować im doświadczenia misyjne w miejscach naszej pracy apostolskiej.
- Formować się do towarzyszenia młodym i osobom poszukującym.

- **Znaczenie wspólnot otwartych i gościnnych**

Kapituła pragnie utwierdzić nas w przekonaniu, że:

„Duszpasterstwo Powołań dotyczy nas WSZYSTKICH”

„Pokażcie światu radość z przynależenia do Boga”

Ludwika Teresa

WIERNOŚĆ

„Wierny jest Bóg, który was wzywa.” 1 Tes 5, 24

Umocnieni wiernością Pana, chcemy być wierni naszej Oblacji, w życiu codziennym.

Kapituła prosi usilnie, aby każda Oblatka (Oblat) wzięła sobie do serca ponowne zgłębianie całej Księgi Życia, poprzez refleksję osobistą i dzielenie się we wspólnocie lub w grupie.

Kapituła zachęca do zwrócenia szczególnej uwagi na:

- modlitwę osobistą i wspólnotową,
- Eucharystię,
- prostotę życia.

Przypomnijmy sobie upodobanie Ludwika Teresy do modlitwy i Eucharystii (*Powrót do źródeł IX*).

Możemy zastanowić się nad miejscem, jakie mają one w naszym planie dnia i jak je przeżywamy.

Prostota życia tak droga Ludwice Teresie (*Powrót do źródeł II, str. 12*), zachęci nas do tego, abyśmy nie ulegali ani konsumpcji, ani modzie.

Na zakończenie tej Kapituły, pragniemy was zaprosić do postawy dziękczynnej:

- dziękczynienie za działanie Ducha Świętego w naszych sercach i w waszych sercach
- dziękczynienie za Instytut i za świadectwo, do którego został powołany wobec świata.

„Aby nasze życie było hymnem dziękczynienia.”

Ludwika Teresa

„Poświęcać każdą godzinę naszego życia, aby Go adorować, wielbić, wynagradzać, nie tylko przez modlitwę i nasze zjednoczenie z Nim, lecz także przez czynne apostołstwo.”

Ludwika Teresa

REKOMENDACJE

- DLA CAŁEGO INSTYTUTU
- DLA RADY GENERALNEJ I KONSULTY
- DLA OBLATEK ZAKONNYCH

REKOMENDACJA

- To ważny punkt, nad którym należy nadal pracować z większą intensywnością
- Jest decyzją przyjętą przez Kapitułę poprzez głosowanie, ale odnoszącą się głównie do Odpowiedzialnych za Zarząd Instytutem na wszystkich poziomach. Ma za cel pomóc im w wypełnianiu misji.

DLA CAŁEGO INSTYTUTU

AFRYKA

Wystąpienia delegatek z Afryki pozwoliły Kapitułe na radosne stwierdzenie, że Instytut w Afryce dobrze się rozwija z młodymi siostrami, wspieranymi przez kilka starszych.

Jednakże wspólnoty potrzebują jeszcze wsparcia i solidarności Instytutu w dziedzinie formacji, zasobów ludzkich i finansowych. Podejmowane dotąd wysiłki powinny być kontynuowane.

Prośba o dołączenie wspólnot z Kinshasa do Regionu Afryki - utworzonego już ze wspólnot Republiki Środkowej Afryki i wspólnoty Libenge w Republice Demokratycznej Kongo - wpływająca z troski o większą jedność, została usłyszana.

Dlatego też, Kapituła prosi Radę Generalną o odpowiedź na tę prośbę, jak tylko to będzie możliwe. (zob. Księga życia nr 170, §d 1., str. 60).

WIKARIAT EUROPY

W duchu jedności, tak ważnym dla naszego charyzmatu, Kapituła zapoznała się z naglącymi potrzebami większej liczby zasobów ludzkich w Wikariacie Europy, który wspierał inne kontynenty i nadal to czyni.

Dlatego też, Kapituła apeluje do wszystkich Oblatek o niezbędną solidarność i przyjęcie ze zrozumieniem propozycji i wezwań Rady Generalnej, dotyczących tego Wikariatu, szczególnie Belgii i Francji.

DLA RADY GENERALNEJ I DO KONSULTY

KOMUNIKACJA

Oblatki podkreśliły:

- Znaczenie komunikacji w budowaniu jedności między nami, na poziomie informacji;
- Potrzebę informatyzacji archiwum Instytutu.

Chcąc odpowiedzieć na te wezwania, Kapituła prosi Radę Generalną i Konsultę, aby:

- Powołała ekipę, która utworzy stronę internetową wspólną dla całego Instytutu;
- Rozpoczęła informatyzację archiwum w celu ułatwienia zgłębiania duchowości Instytutu;
- Zachęciła wszystkich członków Instytutu do korzystania z różnych możliwości technicznych, ułatwiających komunikację.

PRZYJĘCIE SAMYCH MĘŻCZYŹN DO INSTYTUTU JAKO ZJEDNOCZONYCH

W postawie dziękczynnej, Kapituła usłyszała wezwanie samych mężczyzn, pragnących wstąpić do Instytutu jako Zjednoczeni. Biorąc pod uwagę złożoność problemów dotyczących tego tematu, poruszonych podczas wspólnej dyskusji, Kapituła prosi Radę Generalną i Konsultę o rozpoczęcie procesu rozeznania ze wszystkimi członkami Instytutu i z pomocą ekspertów. Dokumenty na ten temat zostaną skompletowane w taki sposób, aby decyzja mogła być bezwzględnie podjęta na Kapitule 2012.

DLA OBLATEK ZAKONNYCH

ZARZĄD DOBRAMI

Aby pomóc Oblatkom Zakonnicom żyć ich ewangelicznym zobowiązaniem ubóstwa, Kapituła poleca im ponowne, uważne przeczytanie rozdziału „ubóstwo” w Konstytucjach (Księga Życia, str. 30, 31, nr 32-38 i str. 67, 68, nr 1- 6)

Aby ułatwić pracę Ekonomek, Kapituła poleca:

• RADZIE GENERALNEJ

- W dalszym ciągu organizować wizytacje Ekonomki Generalnej w różnych krajach, aby zapoznała się ona z sytuacją domów i, w razie potrzeby, udzieliła wskazówek dotyczących ekonomii.
- Organizować spotkania Ekonomki Generalnej z Ekonomkami Wikariatu lub Regionu.
- Mianować, kiedy to będzie możliwe, Ekonomkę dla Regionu Afryki.
- Zachęcać Ekonomkę Wikariatu Europy, wspieraną przez Ekonomkę Generalną, do propagowania we Francji refleksji na temat zarządzania nieruchomościami wspólnot i dzieł, w celu poszukiwania nowych środków, które pozwolą w przyszłości na skuteczne zarządzanie nieruchomościami, biorące pod uwagę złożoność francuskiego prawodawstwa i zmniejszanie się zasobów ludzkich.

• WIKARIOM I REGIONALNEJ

- Czuwać nad opracowaniem rocznego projektu budżetowego (zob.Księga Życia, str. 68, nr 5).

- podczas ich wizytacji, kłaść nacisk na przedstawianie rachunków prowadzonych regularnie na arkuszach rachunkowych, dostosowanych do danego kraju przez Ekonomkę Wikariatu lub Regionu we współpracy z Ekonomką Generalną.
- Organizować systematycznie spotkania Ekonomek w Wikariacie lub Regionie.
- Wziąć pod uwagę pracę wymaganą przez Ekonomat i unikać przeciążenia odpowiedzialnością Ekonomek Wikariatu, Regionu lub kraju.

• **EKONOMKOM**

- Wypełniać arkusze rachunkowe umieszczając daty i waluty przeprowadzanych operacji.
- Wysyłać regularnie rachunki, w określonym terminie, Ekonomce kraju, która je przekaże Ekonomce Wikariatu lub Regionu.
- Sporządzać, w oparciu o rachunki wspólnot, rachunki rozliczeniowe w Wikariatach i Regionie, wskazując źródło dochodów i rodzaj wydatków, w celu procentowego sprecyzowania sum przeznaczonych na różne cele, co umożliwi późniejszą refleksję.
- Przystudiować, we współpracy z Wikarią lub Regionalną, możliwość utworzenia funduszu solidarnościowego w Wikariatach lub Regionie na pilne potrzeby.
- Przekazać Ekonomce Generalnej informacje na temat metod księgowości używanych w Wikariatach lub Regionie.
- Utworzyć spis nieruchomości w Afryce, niezbędny do raportu finansowego na następną Kapitułę (Ekonomka Generalna, Ekonomka Afryki).
- Sprawdzić, jeśli to możliwe, wycenę nieruchomości we Francji.

SPIS TREŚCI

ORIENTACJE	1
JEDNOŚĆ	2
POSŁANNICTWO	4
FORMACJA	6
DUSZPASTERSTWO POWOŁAŃ	8
WIERNOŚĆ	10
REKOMENDACJE	11
DLA CAŁEGO INSTYTUTU	12
DLA R.G. I KONSULTY	13
DLA OBLATEK ZAKONNIC	14